

Jordpriserne. Jeg tror nu ikke, at Virkningerne vil være saa store paa Jordpriserne. Jeg har nemlig bestemte Eksempler paa, hvorledes man i det sidste Aar udmærket godt har kunnet handle med Jord, som om der ingen Penge fandtes i Landet. Det foregaar paa den Maade, at man stykker en Ejendom ud, deler den op mellem andre Ejendomme og indfører det Beløb, Jorden koster, som Prioritet paa hele den Ejendom, Jorden er lagt til. Det lader sig udmærket gøre uden ret mange Penge. Men der et andet Sted, hvor Følgerne vil vise sig, og det tror jeg ikke den højtærede Minister har været tilstrækkelig opmærksom paa. Det er i den almindelige Prisfordyrelse. For saa meget er lagt til, at naar man lægger 1 pCt. til i Rente, saa er det ikke Erhvervslivets Hensigt, hvis det er i Stand til at vælte den over paa Forbrugerne, selv at bære denne Procent Rente. For Landbrugets Vedkommende og for de Erhverv, der arbejder paa Udlandets Markeder, er een Ting givet, at man maa selv bære Omkostningerne, men for Handelens og for alle andre Erhvervs Vedkommende, der kan skrive Renten paa Omkostningskontoen og lægge den paa som en almindelig Varefordyrelse, bliver det andre Faktorer, der maa betale. Jeg tror ikke, den højtærede Minister har været tilstrækkelig opmærksom paa, at Enden paa Legen bliver den, at den Arbejderklasse, hvis Interesser det højtærede Ministerium dog særlig mener at skulle varetage, og de Aldersrentenydere, hvis Sag det ogsaa taler ved enhver Lejlighed, og de Husmænd, man jo nu gerne vil hjælpe frem i Sønderjylland — at alle disse Mennesker i deres Egenskab af Forbrugere kommer til at betale deres klækkelige Part af denne forhøjede Rente. Det er en af de virkelige Følger af de Kreditforhold, vi har dernede, at de smaa i Samfundet først og fremmest kommer til at betale Gildet. Det tror jeg, jeg maa henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa. Den højtærede Finansminister sagde til mig, at jeg burde slaa mig til Ro med den Hjælp, han kunde yde i Ny og Næ ved at skaffe offentlige Institutioner nogen Kredit. Det kan jeg ikke love den højtærede Finansminister, at jeg kan slaa mig til Ro med. Tværtimod, efter den Tale, den højtærede Minister har holdt, føler jeg mig endnu stærkere opfordret til at arbejde for, at disse Forhold kan blive anderledes. Der kan ikke være den mindste Tvivl om, at det er uheldigt for Erhvervslivet, at Forholdene er forskellige paa begge Sider af Kongeaaen, og der kan ingen Tvivl være

om, at det bør være Hvermands Sag at medvirke til, at Forholdene kan blive lige. Saa længe dette ikke er Tilfældet, vil jeg, uanset hvad den højtærede Minister maatte mene derom, betragte det som en af mine politiske Opgaver at virke hen til, at Forholdene bliver lige.

Nu sagde jeg til at begynde med, at den højtærede Minister havde talt om Mangel paa Kapital, men havde glemt at tale om den forhøjede Rente. Jeg vilde gerne have noget positivt ud af denne Debat, og jeg vil da til Slutning stille den højtærede Minister et konkret Spørgsmaal, som jeg haaber det er muligt for Ministeren at svare paa. Gennem den højtærede Ministers Tale gaar der dog den Traad, at Forholdene ikke er, som de bør være, men Vanskelighederne er for store til, at Ministeren kan afhjælpe dem. Den højtærede Minister erkender saaledes, at der er noget, som bør rettes, men han vil indtil videre selv forsøge derpaa. Nu vil jeg gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om han ikke kunde tage Initiativet til at indlede Forhandlinger her i Rigsdagen med Partierne, maaske med Faktorer i Sønderjylland, om at udligne denne Forskel og tage under Overvejelse, hvorledes dette Forhold kunde rettes. Det forekommer mig nemlig, at Spørgsmaalet er lovlig stort, til at den højtærede Finansminister selv kan tage Ansvaret for dets Løsning i Fremtiden. Jeg tager ikke i Betænkning at sige, at samtlige andre økonomiske Spørgsmaal, der har været at løse siden Genforeningen, maaske Mark-Spørgsmaalet undtaget, betyder intet ved Siden af dette. Det har en vidtrækkende Betydning, og det har ogsaa en langtrækkende Betydning. Naar Forholdet er dette, at man i Sønderjylland paa Grund af, at man har mistet sin egen Kapital, staar tilbage med Hensyn til Kapitalrigelighed med en Trediedel i Forhold til det øvrige Land, saa er det ogsaa givet, at der vil gaa Menneskealdre, før denne Forskel udlignes. Jeg har overfor den højtærede Finansminister brugt et Argument i en personlig Samtale, som jeg af visse Aarsager ikke er i Stand til at fremføre her fra dette Sted, men jeg kan alligevel berøre det, fordi der er mange i dette høje Ting, som ved, hvad det drejer sig om. Jeg kan ogsaa sige, hvad det drejer sig om, uden at jeg behøver at gaa nærmere ind paa det. Det er vor Realkredit dernede. Der er visse Aarsager, som medfører, at vi der fremdeles vil være vanskeligt stillet. Det er et Spørgsmaal, der maa tages op til Overvejelse, hvis man ikke i Fremtiden vil handikappe Erhvervslivet i Nordsløv i